

راد مثل فرگوسن

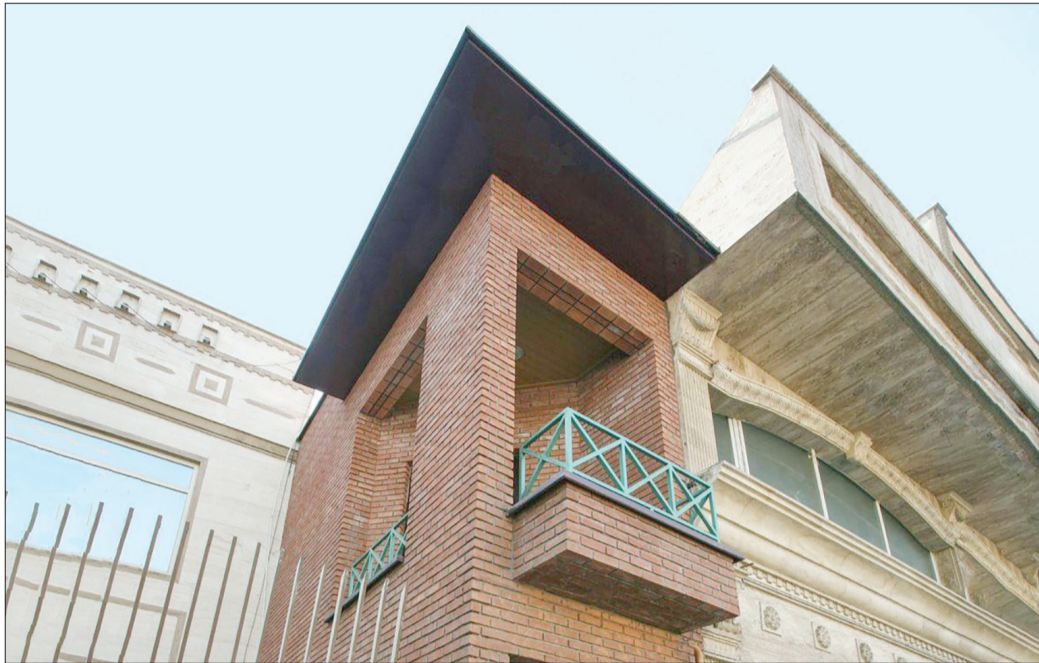
سپهر خرمی

خبرنگار هم‌میهن

بی‌اغراق بعد از مرتضی احمدی، سعید راد را می‌توان پرسپولیسی‌ترین بازیگر ایرانی دانست که بسیاری از مسابقات پرسپولیس در لیگ برتر در ورزشگاه آزادی را از نزدیک تماشا می‌کرد. او از معدود بازیگرانی بود که هیچ‌وقت به کسی اطلاع نمی‌داد که قصد دارد به ورزشگاه برود. عادتش بود از در غربی ورزشگاه برود تا وارد استادیوم شود. اگر او را می‌شناختند بلیت نشان نمی‌داد. اگر نمی‌شناختند که بلیت خریداری شده را نشان می‌داد تا روی سکوهای آزادی کنار مردم بنشیند و مسابقه را تماشا کند. استرسی که او سر مسابقات پرسپولیس می‌کشید باعث شده بود تا بازیگران استقلال نیز با او کمی کُری بخوانند. البته با رعایت احترامی که وجود داشت. سعید راد شاید اگر مربی فوتبال می‌شد از آن دست مربیانی می‌شد که کارزمایشان، بازیکنان فوتبال را می‌گرفت و به اصطلاح، حساب می‌پردند. شاید کسی مثل الکس فرگوسن که حتی با دیوید بکام هم شوخی نداشت و لنگه کفش به سمت بکام پرتاب کرد. در مصاحبه هم سعید راد چنین بود. اگر سوالی مطابق میلش نبود بی‌پروا واکنش نشان می‌داد. حتی برای ما خبرنگاران نیز رعایت برخی مسائل هنگام مصاحبه با مرحوم راد الزامی بود. چون اگر سوالی به مرحوم راد برمی‌خورد ممکن بود مصاحبه به کل قطع شود و آن وقت باید پاسخگوی غرغره‌های سردبیر می‌بودیم که چرا سوزه را خراب کردی.

سال ۹۳ برای ماهنامه دنیای فوتبال مصاحبه‌ای با سعید راد داشتیم در خصوص روزهای سخت باشگاه پرسپولیس که نه خبری از برانکو بود، نه خبری از قهرمانی‌های پیاپی. در آن سال‌ها پرسپولیس روز خوش نداشت و هوادارها حتی روی سکوهای ورزشگاه آزادی چند دسته شده بودند. عده‌ای علی‌دایی را تشویق می‌کردند و عده دیگری علی کریمی را. بی‌ثباتی مربیگری و مدیریتی وقتی به سکوها کشیده شود، آشفتگی و بحران تیم را فرا می‌گیرد. در آن شرایط مصاحبه با سعید راد سوزه مناسبی بود تا از زاویه دید یک هنرمند شرایط پرسپولیس بررسی شود. سعید راد در آن گفت‌وگو که البته از دست مدیران وقت پرسپولیس شاکا بود، حق را به مردم ناراضی داد: «مردم حق دارند ناراضی باشند. وقتی پیش از شروع فصل بازیکنان با کیفیتی جذب نشوند نتایج قابل قبولی هم کسب نمی‌شود. تیم باید برای قهرمانی سسته می‌شد اما این اتفاق رخ نداد. مردم مشکلات زیادی دارند، می‌خواهند ۹۰ دقیقه با حضور در ورزشگاه مشکلاتشان را فراموش کنند اما اعصابشان بیشتر خراب می‌شود. مردم از مدیران ما جلوتر هستند و شرایط را بهتر درک می‌کنند که این تیم مشکلاتش چیست و چطور حل می‌شود.» سعید راد اما بعدها به‌مرور به باشگاه پرسپولیس بیشتر نزدیک شد. اواخر دهه ۹۰ آدام همتی، نوه سعید راد به عضویت پرسپولیس درآمد و حتی موفق شد در فینال ۲۰۱۸ لیگ قهرمانان آسیا نیز با پیراهن پرسپولیس به میدان برود. همتی یکبار هم در لیگ برتر مقابل سپیدرود در دقیقه ۹۳ گلزنی کرد تا سه امتیاز حیاتی به حساب سرخ‌ها واریز شود. در آن شب سعید راد خوشحال‌ترین و البته مهم‌ترین سوزه خبرنگاران در آزادی بود. همه برانکو و همتی را رها کرده بودند و سراغ راد رفتند تا از گلزنی نوه‌اش بپرسند. با رفتن برانکو از پرسپولیس انگار روزهای پر فروغ نوه‌ها به پایان رسید. کالدرون آرژانتینی زیاد اعتقادی به همتی نداشت و همین باعث شد تا راد یکی از شدیدترین مصاحبه‌های عمرش را در این باره انجام دهد: «یک خارجی آمده و در کشور ما به بازیکن این کشور بی‌احترامی می‌کند. اینطور نمی‌شود که بازیکنان جوان را دلزد کند. شخصیت کالدرون زیر سوال است و نگاه بالا به پایین دارد.» با این حال به‌مرور آدام همتی از فوتبال ایران رفت و این روزها در کشور کانادا معاملات ملکی انجام می‌دهد. سعید راد رفاقت دیرینه‌ای با علی پروین و محمود خوردبین داشت. او در مصاحبه‌ای گفته بود قبل از اینکه پرسپولیس تاسیس شود همه‌ی ما شاهینی بودیم و بعد از تاسیس پرسپولیس، سرخ شدیم. یک مصاحبه معروف از علی پروین بعد از جام جهانی ۱۹۷۸ در گفت‌وگو با دنیای ورزش چاپ شده که می‌گفت، شخصیت مورد علاقه او سعید راد است. سعید راد در گفت‌وگویی تلویزیونی در این باره گفته بود: «وقتی این مصاحبه را از پروین شنیدم، رتم ۱۰۰ شماره از دنیای ورزش را خریدم تا داشته باشم.» مرحوم راد در یکی از آخرین مصاحبه‌های خود با شبکه نسیم گفته بود: «قبل از اینکه پرسپولیس تاسیس شود من پرسپولیسی بودم. اسم بازیکنان پرسپولیس از هر نسلی که بیایم من بغض می‌کنم، چون دیوانه‌وار عاشق این تیم هستم و بخشی از زندگی من است.»

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسچی • مشاوران: عباس عبدی و احمدزید آبادی، سردبیر: محمدجواد روح، سردبیر آنلاین: افشین امیرشاهی • معاون سردبیر: مهرداد خدیبر، دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد)، آرمین منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)، علی ورامینی (رسانه و فرهنگ)، سمیه متقی (سیاست) • الناز محمدی (جامعه)، آرش خاموشی (عکس)، هادی حیدری (طرح و کاریکاتور)، شبنم رحمتی (معاون آنلاین)، مدیر هنری: مهدی قربانی تبار • حرفه‌چینی و ویراستاری: شهرام هادی، مدیراداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری، تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۵، تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹، گف‌های‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷، نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸، لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن، توزیع: نشر گستر امروز نوین، تلفن: ۰۲۱-۹۱۳۰۴۱۴۲

ترازادی بر صحنه خانه تئاتر

از چالش با مدیرعامل مستعفی
تانیاز به ترمیم هیئت موسس برای انتخاب هیئت مدیره

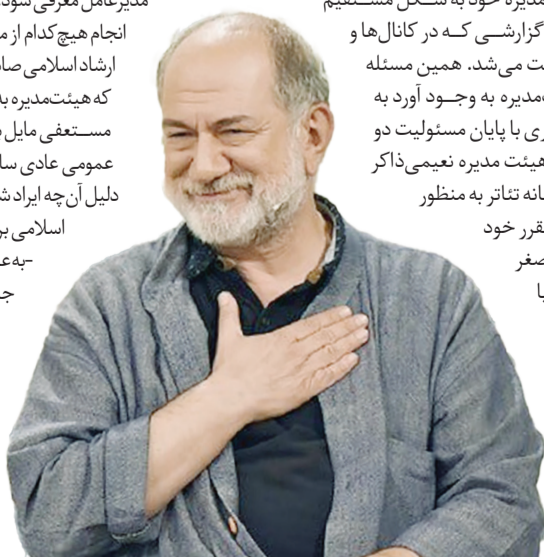
تعویق می‌افتد؟

مجمع عمومی عادی سالیانه و انتخاب هیئت مدیره خانه تئاتر قرار بود ۲۶ خرداد ۱۴۰۳ در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر برگزار شود. دستور جلسه این رویداد ارائه گزارش عملکرد یک‌ساله و مالی توسط مدیرعامل، گزارش بازرس و رای گیری برای انتخاب هیئت مدیره خانه تئاتر بود. در این مجمع تنها بیش از ۵۰ نفر از اعضا حضور پیدا کردند در حالی که حداقل حضور اعضا باید ۱۰۵۰ نفر باشد از این رو به دلیل به حد نصاب نرسیدن، مجمع به دور دوم رسید و اعلام شد که احتمالاً قرار است شنبه ۹ تیر برگزار شود. ضمن اینکه افرادی می‌دانستند براساس قانون دور دوم مجمع عمومی و انتخابات خانه تئاتر با حضور هر تعداد از اعضا برگزار خواهد شد. برگزاری نوبت دوم مجمع عمومی عادی سالیانه اما پس از به تعویق افتادن به دلیل همزمانی با دور دوم انتخابات ریاست جمهوری با مشکلی از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مواجه شد که علی‌الظاهر نیازمند ترمیم هیئت موسس است.

فقدان آتیلا پسیانی

خانه تئاتر هنگام شکل‌گیری تحت عنوان مؤسسه‌ای فرهنگی و هنری مجوز گرفت و آغاز به کار کرد. چنانچه در بخش «درباره ما» سایت «خانه تئاتر» آمده است: «مؤسسه فرهنگی هنری خانه تئاتر در زمستان سال ۷۸ توسط عده‌ای از هنرمندان و مسئولان وقت تئاتری پایه‌گذاری شد. زمانی که حسین سلیمی، رئیس وقت مرکز هنرهای نمایشی دو سالی از مدیریتش در این سمت می‌گذشت. این اتفاق در حالی رخ داد که قواعد و قوانین حاکم بر شکل‌گیری و فعالیت «مؤسسه‌های فرهنگی و هنری» هیچ‌گاه متناسب با نیازهای خانه تئاتر نبود. سلیمی به همراه مجید شریف‌خدایی، لاله تقیانی، حسن قرایی، ایرج راد، آتیلا پسیانی و محمود عزیزی در دفتر مرکز هنرهای نمایشی گرد آمدند و پایه‌گذار مؤسسه‌های فرهنگی و هنری شدند که هیئت موسس آن جهت تدوین اساسنامه عبارت مجید شریف‌خدایی، ایرج راد، اصغر همت، آتیلا پسیانی و حسن قرایی بودند. این هیئت موسس پس از عضوگیری موقت خانه تئاتر، در جلسه مجمع عمومی که به منظور تصویب اساسنامه و انتخابات هیئت مدیره موقت خانه تئاتر برگزار شد، ادامه فعالیت این تشکیلات صنفی را به هیئت مدیره واگذار کرد اما همچنان این هیئت موسس بود که از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به رسمیت شناخته می‌شد.

با درگذشت آتیلا پسیانی در تاریخ ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۲ نه‌تنها تئاتر، سینما و تلویزیون ایران هنرمندی بزرگ را از دست داد و فقدان غیرقابل جبران پدید آمد که ایرادی شکلی هم به فعالیت خانه تئاتر وارد شد. پس از گفت‌وگوهای صورت گرفته قرار شد جایگزینی برای آتیلا پسیانی، به‌عنوان نماینده او در هیئت موسس برای پیشبرد کار و از جمله برگزاری مجمع عمومی عادی سالیانه و انتخاب هیئت مدیره خانه تئاتر و به تبع انتخاب مدیرعامل معرفی شود. اتفاقی که پیش از قانونی شدن آن اجازه انجام هیچ کدام از موارد ذکرشده از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی صادر نخواهد شد. به طریق اولی در شرایطی که هیئت مدیره به دلیل رفتارهای خارج از عرف مدیرعامل مستعفی مایل به ادامه همکاری با او نیست، مجمع عمومی عادی سالیانه و انتخاب هیئت مدیره خانه تئاتر به دلیل آن چه ایراد شکلی وارد از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بر اساسنامه خانه تئاتر خوانده شده است - عبارت دیگر تازمیم هیئت موسس تعیین جایگزین آتیلا پسیانی - برگزار نخواهد شد. محمد بهرامی، عضو هیئت مدیره خانه تئاتر و مدیر روابط عمومی به عنوان سرپرست خانه تئاتر باقی خواهد ماند و عمارت خانه تئاتر در خیابان سمیه بسته خواهد بود.

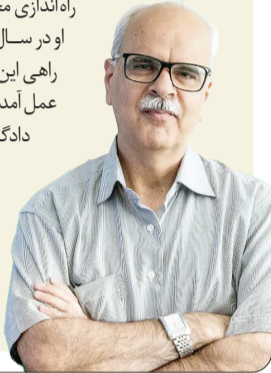

انتخابات چرا به

چهره

مرخصی آقای جامعه‌شناس

دیروز مصطفی نبلی وکیل دادگستری اعلام کرد، سعید مدنی به مرخصی سه روزه اعزام شده است. سعید مدنی قهفرخی، جامعه‌شناس، پژوهشگر ارشد علوم اجتماعی، استاد دانشگاه و روزنامه‌نگار ایرانی را می‌توان مشهورترین جامعه‌شناس زندانی در ایران دانست. او که در حوزه‌هایی چون کودکان‌آزایی، روسپی‌گری، فقر، نابرابری و اعدام تحقیق‌های ارزشمند منتشر کرده است، نخستین بار در بازداشت گروهی ملی مذهبی‌ها در سال ۱۳۷۹ به زندان افتاد و بعدتر در آغاز دهه ۱۳۹۰ بار دیگر به زندان و تبعید محکوم شد. مدنی از افراد نزدیک به عزت‌الله سحابی بود و در راه اندازی مجله «ایران فردا» نقشی محوری داشت. او در سال ۱۴۰۰ به دعوت دانشگاه ییل آمریکا راهی این کشور بود، اما از سفر او جلوگیری به عمل آمد و بعدتر در اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۱ باز راهی دادگاه شد. در سال ۱۴۰۲ مدنی از زندان اوین در همایش «گفت‌وگو برای نجات ایران» شرکت کرد و از ۱۴ فروردین‌ماه ۱۴۰۳ از زندان اوین به زندان دماوند منتقل شد؛ امری که اعتراض‌هایی را نیز برانگیخت.

کتابخانه

سرمایه‌ی جهش یافته

کتاب «تکنوفودالیسم: آنچه سرمایه‌داری را نابود کرد» نوشته‌ی یانینس واروفاکیس، با ترجمه سیامک کفایشی در ۲۹۴ صفحه و با قیمت ۳۲۰ هزار تومان توسط انتشارات بیدگل منتشر شده است. یانینس واروفاکیس، اقتصاددان و سیاستمدار ۶۳ ساله‌ی یونانی است. از جمله آثار او می‌توان به کتاب‌های «ریاضت اقتصادی»، «حرف‌هایی با دخترم درباره‌ی اقتصاد» و «سرمایه‌داری مُرد» اشاره کرد. واروفاکیس در کتاب «تکنوفودالیسم: آنچه سرمایه‌داری را نابود کرد»، در رابطه با تأثیر اینترنت بر سرمایه‌داری می‌گوید و ادعا می‌کند که سرمایه‌داری مرده و جایش را به نظام جدیدی به نام تکنوفودالیسم داده است.

تکنوفودالیسم: آنچه سرمایه‌داری را نابود کرد نویسنده:

یانینس واروفاکیس مترجم:

سیامک کفایشی

انتشارات: بیدگل

تاریخ

تصویب کاپیتولاسیون در مجلس سنا

اولین گروه از نیروهای نظامی آمریکا در جنگ جهانی دوم با عنوان «امیسون نظامی ایران» وارد ایران شدند. مدتی بعد با اظهار تمایل دولت ایران و موافقت دولت آمریکا، در ماه

واحد مصوب آبان‌ماه ۱۳۲۲، مجلس به دولت اجازه داد تا هیئتی از افسران و درجه‌داران ارتش آمریکا را برای وزارت جنگ استخدام کند تا به اصلاح و بازسازی ارتش ایران بپردازد. از آن زمان به بعد بر تعداد و نفوذ مستشاران نظامی آمریکایی در ایران افزوده شد. با آغاز اعتراض‌ها به این روند، دولت آمریکا برای تضمین مصونیت مستشاران خود، دولت ایران را وادار کرد تا برای برقراری کاپیتولاسیون برای نظامیان آمریکایی شاغل در ایران اقدام کند. از آن‌جا که این لایحه به قرارداد وین مصوب ۱۸ آوریل ۱۹۶۱ ملحق و این قرارداد هنوز در مجلسین به تصویب نرسیده بود، دولت باید ابتدا قرارداد وین را به تصویب مجلس رسانده، سپس لایحه برخورداری مستشاران نظامی آمریکا از مصونیت‌ها و معافیت‌های مندرج در آن را مطرح می‌کرد. سرانجام مجلس سنا قرارداد وین را در خردادماه ۱۳۴۳ (ماده واحد مصونیت مستشاران نظامی آمریکایی) منضم به آن راد سوم‌مردادماه همان سال تصویب کرد.